

Horum ergo neptis, utpote ex eorum sorore genita, patre viro spectabili & valde inclyto ad regimen Herifordensis monasterii, venerabilis Haduini diuino nutu promota, & diuino amore, & maiorum suorum exemplis tamquam quibusdam stimulis æmulationis incitata, cum desideraret tam sanctæ religionis deuotione, quam patrocinio sanctorum monasterium, quod susceperat, illustrare, proposuit pia intentione, quamquam difficile impetratu videretur, excellentis Caroli regis super hoc auxilia flagitari: non enim aliter quolibet in loco regni eius sanctorum pignora forent, ea se consequi posse videbat. Erat autem aditus ad ipsum, siue consanguinitatis gratia, cum ei tertio quartoque cognationis gradu iungeretur, siue quod Maiores eius multa familiaritate memorati principis vti essent, tum etiam quod frater eius Cobbo, in palatio quotidianis eius adhærebat obsequiis, & etiam quod pretiosissimis sæpe donatus ab eodem fuerat muneribus, non minimum eius animos accendebat, & ne titubaret in aliquo, ius inolitæ familiaritatis effecerat. Atque hæc quidem de Ecberto certo constant. Nunc, an Witikindum patrem aut auum habuerit, dispiciemus. Sane vero Albertus Stadenfis eum continua masculorum serie ex Wicberto Vitekindi filio, qui Wildeshufii in monasterio virorum, ad Dioecesin Bremensem pertinente, sepultus est, deducit. Sed deficit scriptoris cuiusdam æqualis auctoritas, totamque rem Witechindi Corbeiensis, ut diximus, silentium admodum dubiam reddit.

(\*) Fuit Paschasius Radbertus nouæ Corbeie Monachus, stiloque oratorio res a Wala gestas duobus libris prosecutus est. Ad exemplum Vrsi Romanæ ecclesiæ subdiaconi titulum Epitaphii

